

Учнівське самоврядування

СМС-ка

Газета учнівського самоврядування Рокитнянської ЗОШ I-II ступенів №4

№1

Тема номера: Нас знову дзвоник в школу запросив.

Шановні учні! Школа знову запросила вас у свої стіни. Для когось цей рік стане відкриттям, для когось – фінішною прямою, а для когось – ще однією нагодою проявити себе. Ми – центр учнівського самоврядування Країна Веселкова і педагог-організатор Голубенко Олександра Юріївна – будемо раді почути ваші ідеї, побажання і пропозиції щодо покращення вашого навчання та дозвілля. Отож, запрошуємо до співпраці! НЕ втрачай свій час! Прояви себе! Зроби свою школу унікальною!!

Школу називають другою домівкою. І це справді так. Адже саме тут ми проводимо значну частину часу, саме тут, по суті, ми і живемо своїм різноманітно-гамірним шкільним життям. Сюди приходимо малюками, крок за кроком піднімаємось своєрідними сходинками, які ведуть у світ чарівного, прекрасного – у країну Знань. Тут проходить дитинство, юність. Тут ми вчимося дружбі і взаєморозумінню, самоповазі, відвертості, тут відкриваються наші душі й серця для першого кохання...Тому і не дивно, що шкільні роки залишають найяскравіші, хвилюючі спогади. Адже саме у школі формується наше «я», саме тут ми відбуваємось як особистості. Долаючи перші труднощі у школі, ми вчимося жити. Школа допомагає нам проявити себе, надихає до творчості... А наша Рокитнянська №4, ще й вчить нас керувати державою.

Справді, наша школа – це маленька держава, у якій є свій президент і своя «Верховна Рада» - центр учнівського самоврядування «Країна Веселкова». Наше осереддя учнівської влади поділено на окремі відомства, які мають свою ділянку роботи і підзвітні президенту. Це: центр з питань інформації, центр культури та відпочинку, центр дисципліни та. правопорядку, центр захисту прав дитини, центр з питань навчання, екології тощо.

© 2013 by Liza Kovalchuk

*Слово редактора...1ст.
Шкільна форма...2 ст.
День партизанської слави...3 ст.
Поради психолога...4ст.*

Отож, дорогі друзі, вірте в успіх і йдіть до нього наполегливо. Пам'ятайте, що життєва стежка, це як катання на велосипеді: якщо тобі важко, значить ти на підйомі. Успіхів вам! А якщо хтось із вас бажає стати президентом, тоді ласкаво просимо у нашу школу!

**Головний редактор газети «СМС-ка»
Ковальчук Ліза**

Шкільна форма: одноманітність або шлях до індивідуальності?

Якою повинна бути шкільна форма сьогодні? І для чого вона потрібна взагалі? 20 років тому всі школярі були одягнені однаково. Дівчата носили коричневі вовняні плаття з пришивними білими комірцями і манжетами, чорні вовняні фартухи, а у свята - нейлонові білі. Одяг для хлопчиків ще простіший – коричневий вовняний костюм і біла сорочка. Найвищим піком моди була «московська» синя форма. Одяг школярів всієї країни був знеособлений. Правильно це чи ні? Відповідь на це питання коли-небудь дадуть психологи й історики. У 90-х шкільна форма в багатьох середніх учбових закладах була відмінена або, якщо правильніше сказати, перестала бути обов'язковою. Подіум дошки перетворився на подіум високої моди: суперкороткі спідниці, декольтовані блузи, «рваний», «тертий» джинс, аплікації із страз, декор ланцюжків... Красу шкільного показу мод можливо продовжувати до нескінченності.

Чи потрібна шкільна форма взагалі? Відповідь однозначна – потрібна! І її наявність має тільки плюси. У батьків менше проблем: у чому дитина піде завтра до школи? Треба купити щось новеньке? А моя Даша одягається не гірше, ніж сусідська Маша? А у Саші «крутіші» джинси, ніж у Паши? і т. д. Діти зайняті учбовим процесом, а не роздивлянням і оцінкою складових одягу. Розмови навколо шкільної форми розгортаються щороку напередодні 1-го вересня. Школярі, в більшості своїй, проти форми. Думки батьків на цей рахунок зазвичай розділяються. А ось вчителі й адміністрація шкіл одноголосно «За». Навіщо вона потрібна, розуміють всі. Шкільна форма, як і спортивна та робоча, покликана створювати певний настрій на ту або іншу діяльність. А це означає, що вона повинна бути зручна для даного виду діяльності. Адже, наприклад, не можна сказати, що спортивний одяг дуже зручний для заняття математикою або літературою, оскільки не дає ніякого настрою на серйозну розумову роботу. Є інша причина для введення форми. Після її відміни різко відкрився гострий соціальний дисбаланс, коли одні батьки можуть дозволити своїй дитині дорогий одяг, а інші ні. Все це призводить до того, що учні зайняті не процесом навчання, а обговоренням своїх обновок і їх відповідності останнім віянням моди.

А ось дітям не особливо багатих батьків доводиться зовсім туго: вони не можуть взяти участь в обговореннях новинок і залишаються осторонь, зараховані своїми ж однокласниками до «відсталих» і «низькосортних». Зрозуміло, вони відчують себе обділеними і починають комплексувати. Ось і виходить, що ділення на соціальні класи починається зі шкільної лави. Хоча якщо комусь дуже вже захочеться продемонструвати свою крутизну і добробут, то зробити це можливість завжди знайдеться. Але шансів, погодьтеся, буде менше.

Абсолютно упевненим можна бути в одному: шкільна форма повинна бути приємнішою на вигляд і елегантною, хоч би для того, щоб діти привчалися до доброго смаку з дитинства, а не до трауру.

Паламарчук Тіаня,
учениця 9 класу

Сторінка присвячена:

*22 вересня – День
партизанської слави*

Свято партизанської слави встановлено в Україні «...на підтримку ініціативи ветеранів війни та з метою всенародного вшанування подвигу партизанів і підпільників у період Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років, увічнення їхньої пам'яті...».

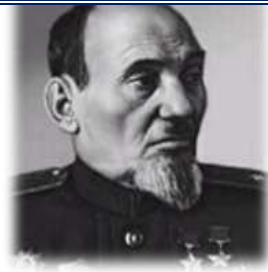
Про це сказано в Указі Президента України «Про День партизанської слави» від 30 жовтня 2001 року №1020/2001.

Це - державне визнання внеску народних месників у велику Перемогу над нацизмом, відновлення історичної справедливості щодо масової участі українського народу у визвольній боротьбі проти гітлерівської навали. Це - свято людей сильних духом і з чистою совістю, які не шкодували життя для перемоги над ненависним ворогом.

Понад п'ятсот з'єднань та сотні загонів і груп народних месників діяли в тилу ворога. Яскравою сторінкою тієї боротьби були дії партизанського з'єднання Олексія Федорова. Велику роль у розгортанні партизанського руху проти окупантів зіграли рейди Сидора Ковпака. У 1941-1942 роках з'єднання Ковпака здійснило рейди в тилу ворога по Сумській, Курській, Орловській та Брянській областях. У 1942-1943 роках - по Волинській, Житомирській, Київській, Гомельській, Пінській, Рівненській областях.

Ще з радянських часів подвиг партизан-підпільників увічнюють у багатьох населених пунктах України - пам'ятники, історичні музеї, музеї партизанської слави. Пта з кожним днем стає все менше й менше учасників тих страшних подій історії, що з відстані часу набувають нового осмислення.

С. КОВТЯК – ЦІКАВА
ОСОБИСТІСТЬ,
ВИДАТНИЙ ДІЯЧ
ПАРТИЗАНСЬКОГО
РУХУ

Народився 25 травня (7 червня за н. ст.) 1887р. у селі Котельва (нині смт Котелевський район, Полтавська область) на Полтавщині у багатодітній сім'ї, що налічувала одинадцять душ. За даними біографів, родина Ковпака мала циганське коріння.

1914 - його мобілізували до Російської армії.
На Першій Світовій війні відзначився в боях на
фронті, став професійним диверсантом,
відзначений бойовими нагородами Російської
імперії: два Георгіївських хрести і дві Георгіївські
медалі.

Після Жовтневої Революції 1917 — на різних фронтах, зокрема, у складі 25-ї Чапаєвської дивізії Червоної Армії, яка брала участь у боях проти білогвардійців під містом Тур'єв на Каспії та проти військ російського генерала Петра Миколайовича Врангеля на Перекопі у Криму.

Учасник Великої Вітчизняної війни з вересня 1941. Органами НКВС СРСР залишений у німецькому тилу для організації диверсійних операцій — командир Путивльського партизанського загону, а потім — об'єднання партизанських загонів Сумської області.

Погода в школі

Вересень – складний місяць, на перший погляд, але якщо задуматись, то можна подискутувати й розглянути всі сторони: і хороші, і погані.

Після повернення до школи - адаптація до нового ритму життя: знову потрібно регулярно вмикати мозок максимум о 9:30, а вимикати мінімум о 22:00. Постійні уроки, домашні завдання - і так 5 днів на тиждень.

А якщо подивитися з іншого боку, то можна поміти, що вчителі відносяться до нас із розумінням (не лише жми мали канікули☺), трішки полегшують завдання, зменшують навантаження всіма можливими способами, допомагають нам звикнути. Звичайно, надалі так продовжуватись не буде.

Отже, **поради:**

1. Припиняй мріяти, налаштовуйся на роботу, всерівно це доведеться рано чи пізно зробити, краще не затягуй.
2. Їж більше моркви, капусти, гречки, пий молоко – все це покращує роботу мозку☺.
3. Не сумуй: літні канікули закінчились, але через місяць - осінні☺.
4. І нарешті, рецепт успіху: розум, наполегливість і трішки фортуни! Користуйся ним завжди і все буде ОК☺.

Правильний осінній настрій

«Осінь!!! Ну чому, скажи, чому ти прийшла?!?! Поверни нам літо-літечко красне!» - напевно, зараз ці слова промовляє до неба і хапається за голову, бачачи гору книжок, чи не кожен учень. Але тільки не ти, шановний читачу! Разом ми оголошуємо бойкот депресії та осінній меланхолії! Зустрічаємо перший місяць осені з найпрекраснішим настроєм. А перед цим декілька порад, що можна робити у вересні☺

1. **Розпочати.** Якщо ти давно про щось мріяв, то вересень найкращий місяць для старту. От візьми і вивчи німецьку, французьку чи італійську мови, запиши на секцію вільної боротьби чи нарешті навчися грати в шахи. **Просто зроби це!**
2. **Стати хакером ☺.** Установи Skype, розберися в Photoshopі, прочитай усі світові новини і відчувай себе «енциклопедією»☺.
3. **Шукати натхнення.** Вересень - найромантичніша пора. Золоте листя, блискучий асфальт - відчуй усе, що навколо тебе, і побачиш, з яким натхненням ти будеш виконувати будь-яку роботу!
4. **Виспатися.** Мінлива осінь діє на учнів, як на котиків. Під час дощу, непогоди саме час поринути в спокійний, умиротворений сон гурмана...
5. **Стати кращим.** Вивчити все, заробити гарну оцінку, повагу однокласників і вчителів може кожен. Спробуй і ти!
6. **ВИПРОМІНЮВАТИ ЦЯСПЯЙ ДОБРО! ☺**

Психолог
Довга Ю.І.

I ♥ School

